

tilsvarende Udgifter, der i Kjøbenhavn i Genhold til L. 11. Febr. 1863 § 17 paahvile Stadens Kasse.

De nævnte Udgifter afholdes dog fremdeles foreløbig af vedkommende kommunale Kasse i Overensstemmelse med de hidtil fulgte Regler derunder ogsaa, at der til deres Afholdelse kan tilstaaes Netsbetjentene fornødne Forskud, men refunderes derefter disse i Genhold til aarlige til Finansministeriet indsendte Opgørelser, der af vedkommende Amtmand — i Kjøbenhavn Politidirektøren — forsynes med Attest om, at de paagældende Beløb ere afholdte og at derunder ikke er indbefattet andre Beløb end saadanne, som i Genhold til de hidtil gældende Regler have været afholdte som Delinkventomkostninger. Spørgsmaal om, hvorvidt en Udgift rettelig er henført til Delinkventomkostninger, afgøres af Justitsministeriet.

§ 15.

Denne Lov træder i Kraft den 1ste April 1894.

§ 16.

Denne Lov gælder ikke for Færøerne.

Bemærkninger til foranstaaende Lovforslag.

Til § 1.

Ligesom en betydelig Forhøjelse af Brændevinsbrændingsafgiften før har været foreslaaet som Middele mod den overhaandtagende Brug af spirituose Drikke, saaledes er den bleven paatrængende nødvendig, efter at de alkoholholdige Dlsorter ere blevne belagte med en høj Skat, der fra 1ste Oktober 1895 yderligere bliver forhøjet med $\frac{3}{7}$, idet derved en stor Del Forbrugere af Dl ere blevne og for Fremtiden ville blive bragte til i Stedet for at forbruge Brændevin, hvad i alle Henseender maa anses for uheldigt. At dette vil blive Tilfældet, viser sig klart nok, som Forholdet nu er; thi efter Indførelsen af Dlstatten har der i Forbruget af Dl fundet en Nedgang af ca. 15 pCt. Sted, medens Brændevinskonsumen siden 1890 er steget med 15 pCt. At en yderligere Stigning vil finde Sted, naar Dlstatten forhøjes, er derfor utvivlsomt, medmindre der sker en betydelig Forhøjelse af den nuværende Brændevinsbrændingsafgift, der i Forhold til den indenlandske Produktionsafgift, der i alle andre europæiske Lande svares af Spiritus, er yderst lav.

Afgiften er foreslaaet til samme Beløb som i det i Samlingen 1889—90 fremsatte og af Landstinget vedtagne Lovforslag, nemlig til 1 Kr. pr. Pot Spiritus af 100 pCt. Styrke efter Tralles Alkoholometer, og svarer omtrent til Skatten i Tykland og Sverrig.

I Forhold til Dlstatten — denne taget som en Bestatning af den i stattepligtigt Dl indeholdte Alkohol — er en Brændevinsbrændingsafgift af 1 Kr. mindre end fornævnte Skat, idet det stattepligtige Dls Alkoholindhold, der gennemsnitlig udgør ca. 5 Rumfangsprocent Alkohol inden 1ste Oktober 1895 giver en Afgift af 97.²² Ore pr. Pot ren Alkohol, medens 8° Brændevin indtil samme Tidspunkt ifølge Lovforslagets § 6 kun beskattes med 33 Ore pr. Pot og efter 1ste Oktober 1895 bliver Forholdet resp. 138.⁸⁹ Ore og 47.⁴ Ore.

Af Hensyn til de mindre Brænderier, der allerede ved Overgangen fra Rarrums- til Udbyttebestatning ere blevne stillede mindre heldige i Konkurrencen overfor de større Brænderier, Spiritus- og Gærfabriker og hvis Bestaaen ved den betydelige Afgiftsforhøjelse yderligere bliver truet, er Afgiften for de første 50,000 Potter ren Alkohol, der aarlig produceres af de nu bestaaende Brænderier, nedsat til 90 Ore pr. Pot.

Bestemmelsen om Denatureringen er stemmende med hvad der vedtoges af Landstinget i 1889—90.

Udsørselsgodtgørelsen er beregnet efter en Afgift af 1 Kr. pr. Pot Spiritus af 100 pCt. Styrke, men er paa Grund af det Svind, der nødvendigvis fremkomme ved Sægning, Tilberedning og Rensning af Spiritus, for-